

[Aase Olesen]

skaffe revselsesretten uden at have til hensigt at indføre sanktioner.

Men jeg kunne godt tænke mig at stille justitsministeren et spørgsmål, for så vidt jeg kan læse mig til, er der nogen uenighed blandt de lærde om, hvorvidt vi egentlig har en revselsesret i Danmark i dag. Christian den Femtes Danske Lov indeholdt jo revselsesret ikke alene over for børn, men også over for hustruer og tyende. Det sidste, over for hustruer og tyende, har man ophævet, og så har jeg set, at nogle mener, at også revselsesretten over for børn er ophævet. Men er det nu rigtigt rent juridisk? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er, om ministeren ikke vil give forslagsstillerne og også mig ret i, at domstolene i hvert fald godtager forældrenes ret til at anvende revselse. Jeg mener at vide, at man kan komme ud for som domsmand at få en domsbelæring, der siger, at man skal huske, at man har revselsesret her i landet, og derfor må det, der er sket, henhøre under revselsesretten.

Det ville være overordentlig vigtigt, om vi her i dag kunne få justitsministerens afstanden fra sådanne domsbelæringer.

Endelig vil jeg sige om de sidste to punkter, at her er vi nok ligesom tidligere ordførere noget mere forsigtige, men vi synes, at punkterne fortjener en meget grundig drøftelse. De handler jo om flere forskellige ting, men et af hovedpunkterne er de halvstore og store børns noget besværlige frigørelsesproces i forhold til deres forældre, i hvert fald er det i meget vid udstrækning det, der er tale om, og man kunne måske fristes til at foreslå, at vi her i Danmark indførte den gode gamle skik, som vikingerne brugte, at bytte børn, når de kommer op i 12-13 års alderen; det har formentlig en ganske gavnlig virkning at komme hen i en anden familie. Men det er nu nok for let, dermed klarer man ikke problemerne.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at ikke mindst den oplysningskampagne, vi har talt om under punkt 1, også udstrækkes til at lære forældre og børn noget om, hvad det er, der sker mellem dem og i familien, for der er ingen tvivl om, at opgaven at være forældre i vore dage er betydelig vanskeligere, end den var tidligere, idet vi i dag har med børn at gøre, som måske det meste af deres tid som små børn har befundet sig på institution, og

som måske bliver tidligere og tidligere biologisk voksne. Vi oplever jo også, at de i mange sammenhænge bliver belært om, at de skal tage selvstændig stilling til alt muligt, og så kan det blive vanskeligere og vanskeligere at være forældre. Dertil kommer så alle de brudte hjem.

Hovedsynspunktet for det, vi vil gå ind for i denne retning, må være, at vi ønsker at hjælpe den enkelte familie mest muligt til at klare dens egne problemer. Vi vil være overordentlig forsigtige med at gå ind fra lovgivningsside og tage parti for enten den ene eller den anden part.

Inge Krogh (KrF):

Som jeg sagde første gang, vi havde disse forslag til behandling, mener vi, det er udmærket med en oplysningskampagne om det skadelige i at udøve vold mod børnene fra forældrenes side i opdragelsen. Desværre viser det sig, at mishandling af børn tilsyneladende er i tiltagende. Det kan være vanskeligt at bedømme, hvor ofte det tidligere fandt sted, idet man egentlig ikke rigtig kendte det. Jeg må i hvert fald erkende, når jeg ser tilbage på mine første år som medicinsk student, at man måske en sjælden gang fik børn ind med knoglebrud, som meget vel kunne skyldes mishandling fra forældrene, men man tænkte overhovedet ikke over det, og jeg synes sådan set, det er godt, at det kommer frem nu.

Jeg finder, at det ville være udmærket, om der i en sådan oplysningskampagne indgår oplysninger om kernefamiliens betydning for barnet, et roligt og trygt forhold uden al for megen vekslen i onkler, og hvad der ellers kan være i et hjem, og at der bliver oplyst om de psykiske årsager til, at forældre eller andre voksne kan komme til at mishandle børn, f.eks. når de selv er overkørt af den ene eller den anden grund. Om man skal gå så vidt, at man skal ophæve revselsesretten, som jeg går ud fra eksisterer, er et spørgsmål, som jeg mener man bør overveje. Det kan måske være den eneste vej til at forhindre mishandling af børn, at man tager fat allerede dér og forbyder det, men jeg kan da ikke undlade at sige, at kristeligt folkeparti ikke er glad for at gribe ind i familiens interne forhold. Vi tror, det er meget vigtigt, at der rådgives i de familier, hvor der er alvorlige